

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

Орган на Социалдемократическата партия (обединена) в Плевенски окръг.

ИЗЛИЗА ДВУСЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТ
30 лв. за година 15 лв. за половина год.

ЕДИН БРОЙ 1 ЛЕВ

НАШАТА ПРОГРАМА.

Ние нема да говорим за блокираните партии. Техното минало говори по-добре от блестящите им програми.

Нема да говорим и за национал-либералската глутница. Нейната програма се изчерпва само с две думи: *грабеж и бевзаконие*.

Излишно е, също така, да се спират и ръката революционния фалит на комунистите. В две годишното си управление те можаха да създадат само култа на революционното краставичарство.

Нас ни спира най-главно общинската програма на дружбите. Като изпечени демагози те са поставили в своята програма искания конкретни, примамливи и, на глед лесно достижими. Настилка на улици, постройка на училища и читалища, хляб за гладните, жилища за бездомните, земя за безимотните . . .

Кой ще поверва на тази програма?

Ето вече близо две години Червенковци и Тричленковци управляват Плевенската община. Вместо да заздравят финансите на общината — те ги разстроиха. Вместо да спомогнат за поефтеняването на живота, те го направиха непоносим. Каквото се показва в управлението на дружбата — такива се проявиха и като управници на общината.

Алчни простаци, заслепени от удоволствието, което им доставя обладанието на властта — това са разните „Тричленковци“, довчера безпринципни кариеисти, днес готови сами да управляват злощастната ни община.

Вижте им средствата за да разберете колко искрени са в уверенията си, че те имат присърдце само интересите на общината.

Който е решен безкористно да служи на общината, той не започва благоустройството на града със собствения си двор и то с общински средства; той не величае политиката на стамболовистите като най-спасителна за града; той не прибира на служба всички шайкаджии на бившите режими; той не използва общинския магазин като средство за облагодетелстване на партизани; той не си служи с белезани бюлетини, за да изтръгва гласовете на изнемогващите чиновници.

Делата на дружбите в общината са дела на обикновени кожодери.

Програмата им е обикновенна предизборна заложка.

На тези дела, на тази програма ние треба да противопоставим само един лозунг.

Долу дружбашката камарила!

Долу тези, които опростиха и покриха със срам България, които въскреха всички мизерни похвати на „погребаните“ партии, които въведоха в принцип корупцията и насилието!

Не се хващайте на въдицата: тукашните дружбани били друго, софийските — друго.

Все от един дол дренки!

Софийските насилици се крепят само на такива безропотни лакеи, каквото са разните Зеленковци, които днес се борят против корупцията в управлението, а утре се явяват в ролята на „помирители“, закриващи мръсностите в съюза си, за да продължат само дните на неговото властуващие.

На такива противници е излишно да се противопоставя принципиална програма.

Спрямо тех трябва да се носи от София до най-тъжното кътче на България громкия възглас:

Долу, долу, долу! . . .

Да живее светлата кауза на социализма!

Плевен без общински съвет.

Нашият град е без общински съвет, не само днес и в миналото, но ще остане без такъв и в бъдеще.

Във времето, когато изборите се провеждаха по мажоритарната система, тогава бе естествено града да е без общински съвет. По тая система избраните от една листа общински съвети се съ-

стояха от едно-две маестни политически величия и бездушни твари в останалата си част; решението на първите се оформяха от останалите и така градът се наредяше. Затова благоустройство, хигиена и уредба на града имаше до толкова, до колкото в тоя град онзи квартал живееше некои сили на дена.

и в много свои части изпълненена. В тази област ний имаме готови хора, хиляди учители, които при наредени общини и дружбата, при една социалдемократическа власт, можем да създадем училища, които биха дали пионерите за новото общество. Ние искаме заговорихме за *трудовите училища*. Ний първи ще приложим тая системна на обучение.

Частно за Плевен социалдемократите са направили и правят много за народното училище.

5 ноември ще покаже: искат ли Плевенци да имат училища за своите деца и ще създадат ли добри свои граждани?

Шакир Расим в Плевен.

На закрития преди [неколко] дена в София юбилеен конгрес на Работническата Социалдемократическа Партия приеха, между другите чуждестранни социалистически представители, и представителът на Турската Социалистическа Партия — майчиния секретар в Цариград, др. *Шакир Расим*. Последният поради това бе поканен да посети Плевен, за да се даде възможност на многочество на негови сънародници в града да чуят непосредствено и то на техния роден език неколко социалистически думи по събитията в Турция и мирът на Балканите, събития, които сега тях живо интересуват целия свет. Това известие, обаче, като че ли въбеси орханево-български съюз в града. Тричленковците и тем подобни пешопешца на цепенцата турци в ход всичко, което техният опартизанен ум може да роди, за да не дадат възможност на поддръжниците и съмишлените на социализма в града турци да се срещнат с др. Расим, както и да осуетят нашето афиширано вече за 29 октомври т. г. публично събрание.

Но въпреки всичко това, въпреки запаканите на пощурелите цепенчари, надеждите им останаха излъгани. Социалистическото слово, което нашите противници искаха да изгонят из вратата, злезе из прозорците. Публичното събрание стана. По-големата част от турското население в града чу за пръв път на своя роден език социалистическо слово. Издигнатите пред него социалистически лозунги дълбоко се врезаха в паметта му. То разбра, че трябва велчай за винаги да се прости с хююматчийство. Това същото, турско население разбра, че само социализът ще го сближи с орханевата го среда, че социализът ще разрушит териториалните граници, че побързяващето на народите ще стане само чрез социализма и че само той ще облечи тежкото положение.

Отзови.

Падение.

Борят се блоковите партии против „грабителското“ законодателство на дружбите. А първите, които желаят да се ползват от това законодателство, са партизаните на старите партии. Публикуван в последния брой на Общинския Вестник езикът на „безимотните“, които ще бъдат оземени. В той език се мъдрят имената на маси блокари, между които: *стамболовиста* Аспарух Т. Цветков, *радикал*, Никола Бобев, *прогресиста* Симеон Бешев и пр. — всички в същност богати хора и притежатели на лозя, само че на чуждо име. Така ли ще се борят блокираните партии срещу „грабителската“ политика на дружбите, когато хората им първи подават заявления за „челепир“.

Вечния кмет.

Хареса се на Георги Червенков кметския фъйтън И., докато по-рано бягащ от кметската длъжност, сега има претенции да управлява Плевен до живот. В събрането си на 29 октомври той се проникна: „че се наложим в бъдещия съвет даже с 6 шест мандата“. А, ако това не стане, централната власт ще се позове да наложи и на Плевен една б членна комисия“. Хубава е сметки, само че е правена без кръчмаря!

Техния образец.

В речта си на 29 октомври Червенков изиска куп славословия за творчеството на Тодор Табаков. Публиката

шумно одобряваше това славословие. Нека гражданите запомнят това славословие. По въпросът за това, кой е разсигнал плевенската община, нема две мнения: тя е опростила от стамболовските управници, които разграбиха имотите и издигнаха своето благополучие в сметка на разорения град.

Червенков иска да създаде нова камарата около себе си. Кой честен гражданин ще даде гласът си за нея?

Цар и царчета.

По своето държание и по своя живот Александър Стамболовски е всечедиин истински цар — само че с култура на с. Славовица. Това е нищо. Пъважното е, че във всеко населено място, се е навъдло по едно малко царче, които се стремят във всичко да подражава своя цар. В Плевен това е Червенков. Неговата реч на 29 октомври в салона „Съгласие“ е един олпиг да си подражава на тона и маниерите на Стамболовски. Излиза нещо карикатурно и крайно нахално. Така са всички: где то няма идеи, — явява се празната фразология, где то диплома — там излиза на сцената надутото самохвалство.

Декларации.

До другаря председателя на местния комитет на Работническата Социалдемократическа Партия.

в гр. Плевен.

Съмпленник от рани години на социализма, не числяйки се към никаква политическа групировка, виждайки фалиралостта на другите политически партии в нас и особено разрушителната и разбойническа политика на днес управлящите дружбани и комунисти, служейки си и, единото и другите само с демагогията и като констатирам днешното добърбетно държане на социалдемократическата партия и съмегам, че бъдещето принадлежи (не само в нас, а и другаде) само на истинския социализм, аз желаю да се числам към работническата социалдемократическа партия, в редовете на която моля да бъда приет, като заявявам, че ще се придвижам и спазвам принципите и дисциплините на партията.

Плевен, 7 октомври 1922 г.

С почит: П. Н. Попов

До Местния Комитет на Работническата Социалдемократическа Партия

в гр. Плевен.

Извъзах съм от работническа сре-да, дълги години как съм работник и по настоящем також — електротехник, аз от 1895 год. се числя до сега към народната партия, на която съм член и сега в тукашната им група и на която заявих днес писменно отказването си; пред вид остана-релоста на началата на тази партия и немаща нови лозунги, с които да внесе ентузиазъм в мен и подобни като мен, то аз намирам местото си в редовете на Работническата Социалдемократическа Партия, където от днес исках да съм член, вервайки, че моя като мен ще ме последват, защото спасението на работящия народ е само в истинския социализъм; ето защо аз моля да бъда приет в партията, в която съм, че заслужавам да бъда приет.

Плевен, 31 октомври 1922 г.

С уважение: Матея Ножаров

До Местния комитет на Работническата Социалдемократическа Партия

в гр. Плевен.

Другари,

Числях се през 1912—1913 год. като търговски служащ в габровската организация, от преди неколко години съм преселен в Плевен и към друга политическа организация до сега не се числех тук, ето защо моля да бъда приет в редовете ви тук.

Плевен, октомври 1922 г.

Другарски поздрав: Д. Кирнев

До Местния Комитет на Работническата Социалдемократическа Партия

в гр. Плевен

Като търговски служащ, съмшиленик на истинския социализъм, възмущаващ се винаги от шарлатанията и лжата към работящия се народ от страна на така наречените в нас комунисти, аз желая да бъда записан в тукашната организация на партията, где то моля да бъда приет.

Плевен, октомври 1922 г.

С почит: Д. М. Трилов

До господана Георги Червенков, председател на „постоянната“ тричленна комисия при плевенската град. община.

Тук.

Уважаемий г-н Червенков,

Повод за това ми се дава от държавното ми публично събрание, състояло се на 29 м. м. в салона на д-во „Съгласие“, на което не съм присъствувал, но другари, присъствуващи, ми съобщиха, а и в обнародваната ми реч в общинския вестник чете, че в изборната си агитация не е пропустнала и ми, който като член на Раб. Соц.-Демократическа Партия, съм имал честта да бъда визиран от Вас.

Преди всичко аз като нов член на партията съм редник в последните и редове и не мога да имам такова значение каквото Вий сте ми преписали.

Неуспеха на едно общогражданско предприятие, за което се ме визирали в речта си, се дължи не само на единого, а на по-голяма част от гражданството, между които един от тях се виновник и Вий. Аз мисля, обаче, че поне Вий като от съмладите водители на политическа партия не трябва да правите такова безогледно партизанство и гамесование, гдето грабва и не трябва лизности в политическите си борби, и второ ако аз бях употребил този труд и усилия в разоблачение на демагогията и шарлатанията идеща от лево или десно или от гдето и да е, то щях сигурно да имам резултати достатъчно голими, във всички случаи, морално задоволящи ме.

Ако аз бих възстанал на Вашата почва за бих Ви казал: че и Вий ще управите общината толкова, колкото уредихте „Лозарската кооперация“ в града ни.

По въпроса за посещението на града ни от нашия турски другар Шакир Ра-сим, вервам да ви е известно, че големите Ви от София чрез Недялко Атанасов, председател на камарата и дипломата Ви от Белград Коста Тодоров, го молиха да го разглеждат със специални вагони и автомобили из между турците в България, на което той категорично отказал, както отказаха и другарите ни от Германия и Чехословакия Otto Велс и Антоний Немец Шакир Расим им заяви:

„недайте мисли, че ако сме турци, сме по-

глупави от вас“; а по въпроса за посрещането му на гарата от представители на турското население, които сами изказаха желание за това, което с горест на душата си не можаха да изкажат, благодарение Вашите заплашвания в предвечерието на идването му, каквото заплашване употребихте и за събранието на 29 м. м., за да не ги посетят турци. Но едно е важно, което другар Шакир Расим каза на своите сънародници, които трябва да го запомнят добре особено по-младите от тях, а именно, че, ако те немат права еднакви с българите и се тормозят винаги от властта, която и да е, то това се дължи, че винаги те отиват, както ги учи Мюфтията им, с Хююкюмата.

А колкото че ний не ще получим нито един мандат, като че вашите са вървани в кърпа, както се казали в събранието си, и аз ще цитирам думите на нашия другар Георги Марков, казани на публичното ни събрание на 29 м. м. **Ний може да не получим нито един мандат, но никога, никога няма да си послужим в борбата със средствата, с които ои служите вий и другите, а аз ще добавя и с раздаване на земи, съгласно закона за трудовата поземлена собственост на тези които „земята дарява със своите плодове на тия, които лично я обработват“ и която **най-справедливо сте я раздали на най-профессионализираните и най-трудолюбивите земеделци в града**, които **рационално ще я обработват** от своите канцеларии и дюгияни, с най-модерния път към канцеларските си писалки система „Стамболовски“, справка плевенски общински вестник, брой 13 от 30 м. м., где то е публикуван списък, в който за голям тежен **позор** лицат имената на видни националисти и блокови хора, но за гордостта на партията, от която изхождам нито едно име на един **социалист**.**

Плевен, 3 ноември 1922 год.

С най-голямо уважение към

П. Н. ПОПОВ.

ХРОНИКА.

РАСКАРВАНИ бяха по участъка дружарите Марков, Димитров и Алтимиров, за които се е състояло публичното ни събрание на 29 октомври въпреки запрещението на властта. Това запрещение не почива на никакво законно основование.

Такава ли е свободата на предизборната агитация?

Д-Р БИЖЕВ, блокарски първенец в града е приел запитата на Гено Тодоров, убиен от др. Славчо Германов, срещу 20,000 лева хонорар. Неколцина адвокати, съдирани преди това, са отказали да поемат тази защита.

ЛУКОВИГСКО. Пред конгреса на партията др. Ц. Вратанов е обиколил групите и организацията в селата: Карлуково, Беленци, Българище, Джебен, Торос, Дерманци, Жълтен, Бежаново, Садовец, Ракита, Радомирци и Тодорчепени. На всекиджде са направени публични и организационни събрания.

Луковитската партийна организация съвместно с женската социалдемократическа група са имали събрание на 29.X. т. г., пред което делегата на паргиния конгрес е дал отчет.

НИЕ СМЕ СЕЛСКА ПАРТИЯ се провикна Червенков в публичното събрание на 29 октомври. Това самоназнане тръсва да се запомни добре от плевенските граждани, които трябва да запитат претенциозния си кмет: каква е работата на **градските партизани в селската партия**?

СЪВРЛАТИНАТА в Плевен взема застрашителни размери, особено сред децата от основните училища. Въпреки това не се вземат никакви мерки за за-

тваряне на тези училища, поне в квартали, където болестта е повече разпространена. Обръщаме вниманието на хигиеническия съвет.

СЪВОЩАВАТ НИ от Бургас, че зачера в водите на Черно море едно малко турско параводче е подгонило два големи гръцки параводи, натоварени с по 400 вагона, като не им давало да се движат, а искало да ги откара в Мала Азия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2247. Известявам, че на 27 ноември 1922 год. ще се продават на публичен търг следующите движими имоти находящи се в гр. Плевен, а именно:

1. Един орган фабрика P. Titz-Vieu оценен 3000 лева;

2. Един бюфет от чамови джеки боядисан кафяв цвет, горната му част джамия, висок 2 метра широк 1 метър оценен 500 лева.

3. Една луксозна маса с плющенца покривка вишнев цвят оценена 300 лева.

4. Едно огледало с орехова рамка боядисано кафяв цвет 60/40 см. оценено 100 лева;

2. Един креват железнен таблен оценен 300 лева.

Горните имоти принадлежат на Цанко Георгиев от гр. Плевен.

Наддаването ще почне от първоначалната цена на горе.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присъствен ден в канцелариите ми.

гр. Плевен, 25.X.1922 год.

Дело № 273 от 1921 год.

II Съдебен пристав: С. Велинов.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2277. Подписан от Съдебен пристав при Плевенски окръжен съд на II участък, на основание изпълнителен лист № 3404 от 1922 г. издаден от II Плевенски мир. съдия в полза на Ангел Апостолов из гр. Плевен срещу Тодор Каичев от с. Ореховица за иск 2400 лева и др. и съгласно чл. 910 от Гражданското Съдопроизводство, обявявам, че на 7 ноември 1922 год. от 9 часа сутринта ще продавам на публичен търг с явно наддаване в общинската канцелария на с. Ореховица следующи движикови имоти а именно:

1. Една горна машина на 2 години черна на общицата малко бело оценена за 1500 лева.

2. Десет кофи жито за 700 лева.

Наддаването ще почне от първоначалната цена.

гр. Плевен, 28.X.1922 год.

Дело № 1397 от 1922 год.

II Съдебен пристав: С. Велинов.

Никополски Съдебен Пристав

ОБЯВЛЕНИЕ № 884. Известявам, че от 16 октомври 1922 год. до 16 ноември 1922 год. ще се продават на публичен търг в канцеларията ми в гр. Никопол следните недвижими имоти находящи се в землището на с. Гиген и Гигенска мащала никополско, а именно:

1. Ливада в землището на с. Гиген, м. на Искъра от 12-6 дек. при съседи: р. Искър, Павел Чукански, П. Петров оценена 3000 лева.

2. Къща с люкен и хамбар в с. Гиген Влащица мащала и двор от 2 дек. при съседи: от две страни улица, К. Бенев и М. Негин, къщата е построена от камък и керпич, едноетажна с маза, от 5 отделения, от които 2 стаи за живеещие, 2 за люкен, 1 коридор оц. за 50,000 лева покрита с кермид.

3. Ливада в землището на с. Гиген, м. на Дунава от 18-6 дек. при съседи: Г. Гърков, Пр. Пчеванов, селско пасище оценена 5000 лева.

4. Гора в землището на Гигенска Мащала м. Лъжата от 7 д. к. при съседи: пасище и Петко Д. Вълбаков оценена 5000 лева.

<p